

FCI Standard nr 22 / 18. 02. 1997 / Suurbritannia

GASCOGNE'I SUUR SININE HAGIJAS
(Grand Bleu de Gascogne)

TÕLGE: Peggy Davis.

PÄRITOLUMAA: Prantsusmaa.

**KEHTIVA ORIGINAALSTANDARDI AVALDAMISE
KUUPÄEV:** 24.01.1996.

KASUTUS:

Kasutatakse jahikoerana nii suurte ulukite jahil kui ka jäneste jahil. Reeglina töötavad karjana, ent neid võib kasutada ka üksinda jälituskoerana.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 6: Hagijad.
Alarühm 1.1: Suurekasvulised hagijad.
Töökassetega.

LÜHIÜLEVAADE TÕU AJALOOST:

Tegemist on väga vana tõuga. Nende ajalugu ulatub 14. sajandisse, mil Foix' krahv (Comte de Foix) kasutas seda tõugu koeri huntide, karude ning metssigade jahil. Tõug oli väga levinud Prantsusmaa lõuna- (midi) ja edelaosas, eriti Gascogne'i piirkonnas, mille järgi on tõug saanud ka ome nime. Seda tõugu peetakse kõikide „lõunast pärit“ (du midi) hagijate eelkäijaks.

ÜLDMULJE:

Väga vana tõug, silmatorkavalt prantsuse tüüpi, eriti mis puutub pea kujusse, karvkattesse ning näoilmesse. Imposantne. Temast õhkub rahulikku tugevust ning äärmist suursugusust.

KÄITUMINE/ISELOOM:

Väga hea haistmismeel, kõlav ning sügava tämbriga hääl. Jahile pühendub tohutu innukusega. Instinktiivselt karjas töötav hagijas. Rahuliku temperamendiga, allub hästi korraldustele.

PEA**KOLJUPIIRKOND:**

Kolju: Eestvaates pisut kumer ning mitte liiga lai. Kuklakühm on hästi väljendunud. Ülaltvaates on kolju tagaosa teravakaarelise kujuga. Otsmik on täidetud.

Üleminek laubalt koonule: Pisut rõhutatud.

NÄOPIIRKOND:

Nina: Must, hästi arenenud. Ninasõõrmed hästi avatud.

Koon: Koljuga võrdse pikkusega, tugev. Koonuselg kergelt kumer.

Huuled: Üsna rippuvad, katavad alumist lõuga andes koonu eesosa üsna kandilise mulje. Suunurgad on hästi väljendunud, ent mitte lõdvad.

Lõuad/hambad: Käärhambumus. Lõikehambad asetsevad alalõuas risti.

Põsed: Lihaselised, nahal võib olla üks või kaks volti.

Silmad: Ovaalse kujuga. Näivad paksude silmalaugude all üsna sügaval asetsevad. Värvuselt pruunid. Alumine laug on mõnikord pisut lõtv. Rahulik ning pisut kurvameelne ilme.

Kõrvad: „Sinisele koerale“ iseloomulikud. Õhukesed, sissepoole keerdus, terava otsaga ning ulatuvad ninaotsani või sellest kaugemale. Kõrv on kinnituskoha juurest kitsas. Kõrvad asetsevad silmajoonest allpool.

KAEL:

Mõõduka pikkusega, kergelt kumer. Kaelavolt arenenud.

KERE:

Selg: Üsna pikk, ent hea hoiakuga (tugev).

Nimme: Hea üleminekuga.

Laudjas: Kerge kaldega ning reisi rõhutav.

Rind: Pikk, madala asetusega ulatudes kuni küünarnukkideni.

Lai esirind. Roided mõõdukalt ümarad ning pikad.

Küljed: Lamedad ning madala asetusega.

SABA:

Üsna jäme, mõnikord võib olla pikem ja karmim. Saba lõpuosas esineb eemalehoidvaid karvu (nagu viljapea). Saba ulatub kandadeni. Sabajuur on tugev. Kantakse saablikujuliselt.

JÄSEMED**ESIJÄSEMED:**

Üldmulje: Jõulised.

Õlad: Üsna pikad ja lihaselised, hea kaldega.

Küünarliigesed: Asetsevad kere lähedal.

Küünarvarred: Tugeva luustruktuuriga, silmatorkavate kõõlustega.

TAGAJÄSEMED:

Üldmulje: Tugeva ehitusega.

Reie ülaosa: Pikk ja lihaseline.

Kannaliigesed: Laiad, pisut paindes ja hästi madala asetusega.

KÄPAD:

Pikaksvenitatud ovaalse kujuga. Varbad on peenikesed ning lähestikku asetsevad. Mustad küüned ja padjandid.

KÕNNAK/LIIKUMINE:

Ühtlane ja kerge.

NAHK:

Üsna paks ja pehme. Must või tihedalt kaetud mustade laikudega. Mitte kunagi üleni valge. Limaskestad (karvadeta piirkonnad) on mustad.

KARVKATE

KARV: Lühike, üsna paks ja väga tihe.

VÄRVUS: Üleni laiguline (must ja valge), hallikassinise varjundiga. Märkidega või ilma, suuremal või vähemalt määral venitatud mustade laikudega. Mõlemal pool pead on tavaliselt kõrvu kattev must laik, mis ümbritseb ka silmi ning lõpeb põskede juures. Laikude vahel pea peal on valge vahemik, mille keskel on sageli väike ovaalne täpp, mis on tõule iseloomulik.

Kulmukaarte kohal on kaks rohkem või vähem erkpruuni märki, mis jätavad mulje nagu koeral oleks neli silma („*quatreoeillé*“). Pruuni värvi võib esineda ka põskedel, huultel, kõrvade sisekülgedel, jäsemetel ning saba all.

SUURUS:**Turja kõrgus:**

Isased: 65-72 cm.

Emased: 62-68 cm.

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse aste sõltub otseselt konkreetse kõrvalekalde ulatusest ning selle mõjust koera tervist ja heaolu silmas pidades.

Pea:

- Liiga lühike pea.
- Liiga lame või liiga kitsas kolju.
- Kõrge asetusega kõrvad, lühikesed kõrvad või mitte piisavalt sissepoole keerduvad kõrvad.

Kere:

- Ei ole piisavalt jõuline.
- Lõtv (pehme) selg.
- Järsult langeva joonega tagakeha.

Saba:

- Kõrvale kalduv saba.

Jäsemed:

- Puudulikult arenenud luustik.
- Sirged õlad.
- Väljapoole pööratud käpad.
- Tagantvaates lehmakannad.

Karvkate (karv):

- Liiga õhuke ja lühike.

Käitumine:

- Arglik käitumine.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD:

- Kartlikkus või agressiivsus.
- Mittevastavus tõu tüübile.
- Nähtavad rikkuvad defektid.
- Tõsine anotoomiline väärareng.
- Ülehambumus või alahambumus.
- Heledad silmad.
- Kõrvalekalded standardis kehtestatud karvkatte värvustest.

Füüsilisi ja käitumuslikke kõrvalekaldeid näitavad koerad diskvalifitseeritakse.

NB! Isastel peab olema kaks nähtavalt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Tõlge: Multilingua büroo.

FCI-St nr 22 / 18. 02. 1997
EESTI KENNELLIIT